

799 qui, aestivo cancri sidere sole ascendente, silere solet; dum nidifer passer¹ omni
Sept. aequaliter sidere in tectis tinnit fuliginosis².

Qui modo mense Septembrio³ nidum revisere volat amatum⁴, ut pullos⁵, avidis hiantes rostris, pietatis pascat granulis; optans, ut quandoque super ripas piscosi fluminis⁶ galli⁷ vocem 'vale' resonare audiat et, qui se pennis excitare solet propriis ad matutinales melodias⁸, passerem in pullorum medio exhortari veniat.

O quam dulcis caritatis vox, quam amabilia germanae dilectionis hortamenta in auribus cordis sonare solent. Noli manus claudere seminibus plenas; quia, qui Prov. 11, 26. frumentum abscondit, maledictus erit; et qui multiplicat, benedictionem recipiet. Quale erit iudicium, qui petenti negat quod nolenti^a ingerere debuit? Quomodo crescit¹⁰ quae^b non seminatur? Quae merces speranda est fructum non facienti? Vel quomodo Isai. 32, 20. fructus crescit, si semina non sparguntur? Beati, qui seminant super omnes aquas, inmittentes pedem bovis⁹ ecclesiastici ordinis et asini plebialis^c curiae. Et si mane primae aetatis non fecisti, vel modo vespere ultime canitiei^d facias. Melius est dis- Gal. 6, 8. pensatorem esse panis perpetui, quam rusticae negotiationis divisorem. Quia quae¹⁵ seminat homo, haec et metet.

Ecce, quo me perduxit caritas. Mei oblitus, pelles caprarum ad sacrarium de- Ioh. 7, 38. ferens Christi. Nam cor tuum Christi cognoscitur thesaurum, unde flumina aquae vivae Cf. 1. Cor. 13, 7. fluere solent. Si modum excessi, ignoscat quae modum non habet, quae omnia Philipp. 3, 14. sustinet. Trahe me tuis post te precibus, ut curramus simul ad bravium supernae²⁰ vocationis. Virtus defecit, nisi fraterna consolatio sublevet lassum et erigat iacentem. Quid est, quod caritas non possit, dum in eo est, qui omnia potest? Noli negligere fraternam salutem. Christus se ipsum pro peccatoribus tradidit; quid tu verba subtrahis exhortationis, cui ille sanguinem suum non negavit? Numquid aliquem peregrinum aestimare debes, dum omnes in Christo sunt cives? Caritas personas non²⁵ miratur; saccos pertusos non habet, nec congregat densum lutum super se; sed est modesta, benigna, misericors, et clemens; in qua te custodiat, qui te in ovile congregavit illius, transferens de fluctibus feri maris, ut esses aries, cui nulla iniquitatis Cf. Prov. 30, 31. potestas resistere valuisset. Adiuvam precantem, ut vincat in eo, qui vicit in te huius Ioh. 16, 33. saeculi vanitates; qui voce consolatoria suis dixit discipulis: 'Haec locutus sum vobis, ut in me pacem habeatis; in mundo pressuram habebitis, sed confidite, quia ego vici mundum'.³⁰

Christus Dei filius te victorem faciat et exaudiat in omni prece, karissime frater.

182.

*Elipandus episcopus Toletanus Alcvino de adoptione iracunde rescribit*¹⁰.

799 Oct.

35

Cod. Parisinus 2388 s. XIV. fol. 5 sq.

Edd. Quercetanus col. 910 — 924 ex cod. S. Mariae Remensi deperdito, Froben. I, 868 — 876, J 122. — Migne XCVI, col. 870.

a) nolente H. b) q̄ H. c) plevialis H. d) canities H.

1) Alcvinus. 2) Cf. ep. 178 supra p. 295: fumo sordentia Turonorum tecta. 3) Ergo⁴⁰ mense Septembri haec epistola scripta est. 4) coenobium S. Martini Turonense. 5) discipulos. 6) Ligeris, cf. Alcvini Carmen IV v. 2 (Poet. Carol. I, 220): Ostia piscosi . . Rheni. 7) Adalhardi. 8) Hanc Adalhardi consuetudinem etiam supra Alcvinus attingit his verbis: gallo monastico, qui excitare solet fratres ad vigilias matutinas. J. 9) Isai. 32, 20: Beati, qui seminatis super omnes aquas, immittentes pedem bovis et asini. 10) Hanc epistolam die 23. Oct. 799. ab Elipando ad Felicem episcopum Urgellitanum, ut describeretur, missam esse palam fit ex ep. 183 infra. J. 45